

Mat 25,14.-30.

14 "Je to, jako když si člověk při odchodu na cestu svolal své služebníky a svěřil jim svůj majetek.

15 Jednomu dal pět hřiven, dalšímu dvě a dalšímu jednu, každému podle jeho schopností, a odešel na cestu.

16 Ten, který dostal pět hřiven, ihned šel, nechal je vydělávat a získal jiných pět.

17 Podobně ten, který dostal dvě hřivny, získal jiné dvě.

18 Ten, který dostal jednu, ale šel, zakopal ji v zemi, a tak ukryl peníze svého pána.

19 Po dlouhé době se pán těch služebníků vrátil a účtoval s nimi.

20 Když přistoupil ten, který dostal pět hřiven, přinesl dalších pět hřiven a řekl: „Pane, dal jsi mi pět hřiven a podívej, získal jsem pět dalších.“

21 Jeho pán mu řekl: „Výborně, dobrý a věrný služebníku! Byl jsi věrný v mále, svěřím ti mnoho. Sdílej radost svého pána.“

22 Potom přistoupil ten, který dostal dvě hřivny, a řekl: „Pane, dal jsi mi dvě hřivny a podívej, získal jsem další dvě.“

23 Jeho pán mu řekl: „Výborně, dobrý a věrný služebníku! Byl jsi věrný v mále, svěřím ti mnoho. Sdílej radost svého pána.“

24 Potom přistoupil ten, který dostal jednu hřivnu, a řekl: „Pane, věděl jsem, že jsi přísný člověk, že sklízíš, kde jsi nezasel, a sbíráš, kde jsi nerozsypal.“

25 A tak jsem odešel a ukryl tvou hřivnu v zemi, protože jsem se bál. Podívej, zde máš, co ti patří.“

26 Jeho pán mu odpověděl: „Ty zlý a líný služebníku! Věděl jsi, že sklízím, kde jsem nezasel, a sbírám, kde jsem nerozsypal?“

27 Měl jsi tedy dát mé peníze směnárníkům a já bych si po návratu vzal, co mi patří, i s úrokem!

28 Vezměte mu tu hřivnu a dejte ji tomu, kdo jich má deset.

29 Každému, kdo má, totiž bude dáno, a bude mít hojnost, ale tomu, kdo nemá, bude vzato i to, co má.

30 A toho neužitečného služebníka vyhoďte do té venkovní tmy. Tam bude pláč a skřípění zubů.“

Všichni služebníci dostali tolik, kolik je dobré, kolik unese. My také dostáváme tolik, kolik uneseme. Krásné je, že nám Pán dává ze svého.

Hřivny = schopnosti, dary, talenty

V Kladenském sboru bratr Serjožka trpěl depresemi. Svěřil se kazateli. Sešli se na několik biblických hodin, kterými ho chtěl kazatel potěšit. Míjelo se to ale účinkem. Kazatel se zeptal, co by Serjožu bavilo. Odpověděl – hraní na kytaru. Kazatel ho začal učit. Serjoža cvičil a stále se zlepšoval. Jeho deprese pominuly.

Bůh nám dává dary, abychom měli radost.

Verš 16 – „ihned šel“. Nechodil do kurzů, škol, nestudoval. Ihned využil svěřený dar.

Ve Francii jedna sestra nevěděla, jaký dar od Pána má. Přemýšlela, co umí nejlépe. Bylo to pečení chleba. Upekla ho a druhý den odnesla sousedům. Ti byli velmi mile překvapeni. Druhý den upekla další a opět ho dala sousedům. Tak to šlo celý týden. Jen v sobotu sousedé nic nedostali. Přišli se zeptat sestry, jestli nezapomněla. Ona jim vysvětlila, že svěťi sobotu. Sousedé jí vysvětlovali, že se má světit neděle. Sestra se necítila být povolána jim otázku vysvětlovat, proto pozvala kazatele. Stejně tak to udělali i sousedé – pozvali svého katolického kněze. Dopadlo to tak, že dnes jsou adventisty sousedé i původně katolický kněz.

Co je u prvních dvou služebníků z podobenství jiného než u třetího? Začali podnikat.

Jaké vlastnosti mají podnikatelé?

- Věnují všechnen čas podnikání
- Jsou odvážní
- Mají vytrvalost
- Jsou ochotni riskovat
- Jsou pilní
- Jsou zodpovědní
- Myslí na svou budoucnost
- Jdou do rizika
- Jsou kreativní
- Mají moc starostí

Kéž bychom byli duchovními podnikateli. Ale sráží nás naše strachy. Bůh chce, abychom využívali svoje dary naplno a hned.

Luk 16, 1. – 8.

1 Ježíš řekl učedníkům: "Byl jeden bohatý člověk, který zaměstnával správce. Ten byl před ním obviněn, že mrhá jeho majetkem.

2 Zavolal ho tedy a řekl mu: „Co to o tobě slyším? Slož účty ze svého počínání, neboť budeš propuštěn."

3 Správce si řekl: „Co budu dělat, až mě můj pán propustí? Kopat nemohu, žebrat se stydím..."

4 Už vím, co udělám, aby mě lidé přijali do svých domů, až budu propuštěn!"

5 Jednoho po druhém si pak zavolal všechny dlužníky svého pána. Prvního se zeptal: „Kolik dlužíš mému pánu?"

6 „Sto sudů oleje," odpověděl dlužník. Řekl mu: „Zde je tvůj úpis - rychle si sedni a napiš padesát."

7 Dalšího se zeptal: „A kolik dlužíš ty?" „Sto měr pšenice," odpověděl. Řekl mu: „Zde je tvůj úpis - napiš osmdesát."

8 A jeho pán ocenil, že si ten nepoctivý správce počínal chytře!

Pán pochválil nepoctivého správce.

Zamysleme se nad tím, co máme za dary. Zeptejme se někoho,, čím můžeme sloužit Bohu. Bůh nám dává dary, aby se nám žilo lépe.

Verš 29

Každému, kdo má, totiž bude dáno, a bude mít hojnost, ale tomu, kdo nemá, bude vzato i to, co má.